

Arrest

nr. 104 299 van 3 juni 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 101 150 van 18 april 2013 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, waarbij de debatten worden heropend en de partijen opnieuw worden opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting van donderdag 16 mei 2012 om 9.30 uur.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die *loco* advocaat N. DIRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, J. Z. G, bent een zesenzestigjarige soennitische Afghaanse van Tadzjiekse origine. U bent geboren in Kaboel en woonde daar tot uw vertrek uit Afghanistan. Het laatste huis waar u woonde was gelegen in de wijk Karte Naw. Uw echtgenoot, M. N, is vorig jaar overleden. Hij werkte in de jaren zestig en zeventig een veertiental jaar als chauffeur voor USAID. Een jaar voor zijn dood ging hij opnieuw in dienst bij de Amerikanen. In het begin van de maand assad vorig jaar (Afghaanse kalender, 23 juli – 23 augustus 2011) kwam uw man om bij gevechten in Pul-i-Alam waar hij op dat moment voor een opdracht voor het Amerikaanse leger was. Uw vier kinderen [N. M (O.V.4885895), N. M. H. (O.V. X), N. L. (X) en N. M. (X)] verblijven momenteel in België. N. M, N. L. en N. M. verkregen de Belgische nationaliteit. Uw zoon N. M. H. heeft een permanente Belgische verblijfsvergunning. U verloor een

dochtertje van zes maanden oud door hepatitis. Een andere dochter verliet Kaboel samen met haar echtgenoot, een kolonel die voor het Amerikaanse leger werkte, en haar twee kinderen. U heeft nooit meer iets van haar vernomen. Uw broers M. en Z. U. wonen in Kaboel. U ging nooit naar school en bent bijgevolg analfabeet.

Na de dood van uw echtgenoot, M. N, bleef u in uw huis in de wijk Karte Naw in Kaboel wonen. U verhuurde twee kamers in uw huis aan uw buurman en zijn kinderen. Zij hielpen u met boodschappen en hielden u gezelschap. Twee maanden voor uw vertrek uit Afghanistan verhuisde deze familie. U voelde zich eenzaam en angstig. Uw broers M. en Z. U. steunden u moreel en bezochten u maar konden u niet in hun gezin opnemen omdat zij zelf een gezin te onderhouden hadden. Daarnaast werden er in de periode voor uw vertrek vier of vijf brieven aan uw deur achtergelaten. U toonde de brieven aan een leraar die in de wijk woonde. De leraar wilde niet vertellen wat er in de brieven geschreven stond maar raadde u aan Afghanistan te verlaten. Uw broer Z. U. regelde een smokkelaar. U arriveerde twee dagen voor het offerfeest vorig jaar in België (augustus 2011) en vroeg op 16 november 2011 asiel aan.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u een angstig leven, sinds de dood van uw echtgenoot.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u uw taskara (Afghaans identiteitsbewijs), de taskara en het militaire boekje van uw zoon N. M. H, zes documenten van USAID die aan uw echtgenoot M. N. zijn gericht, een videocassette met beelden van de begrafenis van uw echtgenoot en een enveloppe voor.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2, a, b en c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Afghanistan ontvluchtte vanwege het feit dat u zich alleen en angstig voelde nadat uw echtgenoot een aantal maanden voor uw vertrek omkwam toen hij als chauffeur voor het Amerikaanse leger in de provincie Logar terechtkwam in een vuurgevecht (CGVS pp.5,6). Aangezien uw vier kinderen meer dan tien jaar geleden naar België kwamen bevond u zich alleen in uw huis in Kaboel. Daarnaast maakt u ook melding van een aantal brieven die aan de deur van uw huis achtergelaten werden waarvan u zelf de inhoud niet kent, maar die uw buurman, die de brieven wel gelezen heeft, ertoe aanzetten u aan te moedigen uw kinderen in België te vervoegen.

In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat, hoewel het CGVS de kwetsbaarheid erkent van alleenstaande Afghaanse vrouwen en Afghaanse weduwen tengevolge van de heersende sociale en maatschappelijke tradities in Afghanistan, er in uw geval niet kan gesproken worden van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient begrepen te worden als een situatie waarbij een ernstige schending van één of meerdere fundamentele mensenrechten, zoals beschreven in de internationale mensenrechtenverdragen, kan vastgesteld worden of waarbij een accumulatie van verschillende maatregelen of niet-absolute mensenrechten hetzelfde veroorzaakt. Het gaat hier bovendien om een persoonlijke en daadwerkelijke vrees voor vervolging en dit omwille van één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft betrekking op doodstraf, foltering, onmenselijke of vernederende behandeling en ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Het leven dat u leidde in uw hoedanigheid als Afghaanse weduwe, namelijk dat u alleen moest wonen na de dood van uw echtgenoot en u zich hierdoor angstig voelde, kan niet gezien worden als de hierboven gedefinieerde vorm van vervolging of ernstige schade. Hoewel u alleen woonde, beschikte u over een familiaal netwerk in Kaboel. Zo had u een goede band met uw broers Z. U. en M. die u bezoeken brachten en u moreel steunden (CGVS pp.8,9). Daarnaast was u in het bezit van een huis en een stukje grond (CGVS p.10), u verklaart dat u geld had en dat u na de dood van uw echtgenoot financiële hulp kreeg van het leger (CGVS p.6), waaruit blijkt dat u in uw levensonderhoud kon voorzien.

Het loutere feit dat zich alleen voelde in Kaboel en uw kinderen in België wenst te vervoegen kan geen aanleiding geven tot een vluchtelingenstatuut of subsidiaire bescherming. In deze context dient aangestipt te worden dat het in principe mogelijk is om uw kinderen, waarvan er drie over de Belgische identiteit beschikken, mits het verkrijgen van een visum, te bezoeken in België. Ook bestaan er andere rechtsprocedures dan de asielprocedure om het recht op familiehereniging met een Europese burger af te dwingen.

In tweede instantie dient stilgestaan te worden bij uw verklaringen over de brieven die u aan de deur van uw huis vond.

Omdat u niet op de hoogte bent van de inhoud, de afzender of het doel van deze brieven en u deze brieven niet kan voorleggen omdat uw buurman ze vernietigde, kan het CGVS zich onmogelijk over deze brieven uitspreken (CGVS pp.7,8). Er kan evenwel worden opgemerkt dat, indien deze brieven effectief aanleiding gaven tot een gegronde vrees voor vervolging, er verwacht kan worden dat u iets zou kunnen zeggen over de inhoud of de personen die u deze brieven bezorgd hebben. Het feit dat dit niet het geval is doet sterk afbreuk aan de gegrondheid van uw vrees vanwege deze brieven.

In derde instantie moet worden opgemerkt dat het feit dat uw echtgenoot een jaar voor zijn dood opnieuw in dienst trad als chauffeur voor het Amerikaanse leger en tijdens een opdracht in de provincie Logar een kogel in het hart kreeg en tengevolge hiervan het leven liet, u niet aan vervolging of ernstige schade blootstelt.

In dit verband dient vooreerst aangestipt te worden dat hoewel het CGVS niet betwist dat uw echtgenoot in het verleden (jaren '60-'70) jarenlang als chauffeur in dienst stond van de Amerikaanse ambassade en USAID in Afghanistan er toch vraagtekens kunnen geplaatst worden bij het feit dat hij - gezien zijn hoge leeftijd (65) - een jaar voor zijn dood opnieuw in dienst bij de Amerikanen zou gegaan zijn als chauffeur. Het is eveneens opvallend dat u wel documenten kunt voorleggen over zijn tewerkstelling in de jaren '60-'70 maar dat u dit niet kunt met betrekking tot zijn recente professionele werkzaamheden voor de Amerikanen. Hoewel de dood van uw echtgenoot an sich niet betwist wordt, rijzen er toch twijfels over de oorzaak van zijn dood. U geeft aan dat u nooit gehoord heeft over problemen die uw echtgenoot zou hebben gehad (CGVS p.7) en verder blijkt nergens uit uw verklaringen dat u of uw familie op één of andere manier geviseerd werd vanwege het werk van uw echtgenoot. Er wordt dan ook geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren vanwege het beroepsverleden van uw echtgenoot.

Tenslotte wil het CGVS er nog op wijzen dat uw vier kinderen die momenteel in België verblijven (N. M., N. M. H., N. L. en N. M.) in de jaren 1999 en 2000 een asielaanvraag indienden die door het CGVS werd geweigerd.

Dit betekent dat destijds geoordeeld werd dat uw kinderen geen gegronde vrees voor vervolging koesterden waardoor u evenmin tengevolge van hun problemen in aanmerking kan komen voor de vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming. Bovendien geeft u zelf aan dat de problemen die geleid hebben tot uw vertrek uit Afghanistan geen verband houden met de problemen die uw kinderen ertoe aanzetten naar België te komen (CGVS p.3).

In het licht van al het voorgaande dient er geconcludeerd te worden dat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus. Op basis van dezelfde verklaringen toont u evenmin aan een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet, te weten ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw taskara, de taskara en het militaire boekje van uw zoon N. M. H., bevestigen de identiteit van u en uw zoon, die niet betwist wordt. De zes appreciatiebrieven die uw echtgenoot ontving van USAID vanwege zijn job als chauffeur voor deze organisatie in de jaren '60 en '70, ondersteunen uw verklaringen over het beroepsverleden van uw echtgenoot, dat evenmin betwist wordt. De videocassette met beelden van de begrafenis van uw echtgenoot is een bevestiging van de dood van echtgenoot maar heeft verder geen betrekking op uw asielrelaas. De Belgische identiteitsdocumenten van uw vier kinderen hebben evenmin betrekking op de problemen die u in Afghanistan ondervond.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Kabul te worden beoordeeld.

Bij herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010 nog steeds in rekening genomen gezien UNHCR tot op heden geen nieuwe "Eligibility Guidelines" heeft vrijgegeven. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. Hierbij dient opgemerkt dat UNHCR in de stad Kabul aanwezig is en dat bijgevolg mag verwacht worden dat UNHCR de veiligheidssituatie in Kabul goed kan inschatten. In

casu wordt vastgesteld dat UNHCR niet oproept tot het bieden van complementaire vormen van bescherming aan Afghanen uit Kabul en dat UNHCR meewerkt aan terugkeerprogramma's.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I : Beschrijving van het conflict" dd. 15 juni 2012) blijkt dat het totaal aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers sinds het begin van de winter in 2011 is gedaald en deze daling zich verder heeft doorgezet in 2012. De veiligheidssituatie is nog steeds verschillend naargelang de regio.

Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB " Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II : Regionale Analyse" dd. 11 juli 2012) blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Kabul sinds 2009-2010 merkbaar verbeterd is. Het geweld in het kader van de "insurgency" wordt in de hoofdstad Kabul gekenmerkt door "asymmetrische aanvallen" doch er is geen sprake van "open combat". De stad lijdt wel onder aanslagen met "Improvised Explosive Devices" (IED's), meer bepaald bremmbommen en zelfmoordaanslagen tegen de Afghaanse en internationale troepen in de stad en op de belangrijkste invalswegen. Deze zelfmoordaanslagen zijn gericht tegen "high profile" doelwitten in het centrum van de stad waarbij de internationale aanwezigheid en de Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. Het geweld is dus voor het overgrote deel gericht op deze specifieke doelwitten en is dus niet gericht op de gewone Afghaanse burgers. Het aantal burgerslachtoffers in Kabul ligt bijzonder laag gezien de Taliban in de eerste plaats de Afghaanse overheid en de internationale aanwezigheid viseert.

Het geweld in de hoofdstad Kabul is niet aanhoudend van aard en is eerder gelokaliseerd; de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u naar Afghaanse normen tot de groep van mensen met een hoge leeftijd behoort."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Over de rechtspleging

In zijn arrest 101 150 van 18 april 2013, betekend op 22 april 2013, waarbij de zaak uitgesteld werd stelde de Raad het volgende:

"De Raad stelt vast dat de informatie in het rechtsplegingsdossier met betrekking tot de veiligheidssituatie in Afghanistan, meer bepaald de Subject related Briefing, "AFGHANISTAN", "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I: Beschrijving van het conflict" van 15 juni 2012 stelt dat UNAMA en ANSO actueel over de meest systematische en gedetailleerde analyses beschikken (p. 4 en 5). Deze SRB is in belangrijke mate gebaseerd op het UNAMA Annual Report 2011 van februari 2012 en het rapport van ANSO betreffende het eerste kwartaal van 2012. Deze SRB behandelt de actuele veiligheidssituatie vanaf 1 juli 2011 tot 30 mei 2012.

De Subject related Briefing, "AFGHANISTAN", "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II: Regionale Analyse" van 11 juli 2012 verwijst eveneens naar bovenvermelde halfjaarlijkse UNAMA en trimestriële ANSO rapporten.

In het kader van het declaratoir karakter van de hoedanigheid van vluchteling en behoefte aan subsidiaire beschermingsstatus dient de Raad zich in volle rechtsmacht uit te spreken rekening houdend met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het ogenblik dat hij een beslissing neemt over de asielaanvraag, in beginsel de datum van de zitting, in casu 18 april 2013.

Rekening houdend met het volatiel karakter van het intern gewapende conflict in Afghanistan (zie bovenvermeld SRB, I, p. 6) dient de Raad te beschikken over recente informatie in verband met de veiligheidssituatie in Afghanistan. Informatie die teruggaat tot 30 mei 2012 en in belangrijke mate gebaseerd is op informatie die slechts teruggaat tot einde 2011 en het eerste kwartaal van 2012 kan in casu niet beschouwd worden als voldoende actuele informatie in bovenvermelde zin.

De verwerende partij wijst erop dat een update van de bovenvermelde rapporten van maart 2013 beschikbaar is.

In toepassing van artikel 39/62 van de vreemdelingenwet, dat de Raad machtigt alle bescheiden en inlichtingen omtrent de zaken waarover hij zich uit te spreken heeft door de partijen te laten overleggen, beveelt de Raad de neerlegging van de bovenvermelde geactualiseerde Subject related Briefings van maart 2013 en/of andere actuele informatie betreffende de veiligheidssituatie in Afghanistan.

Hiertoe is het aangewezen de behandeling van de zaak uit te stellen. De partijen verklaren dat zij geen bezwaar hebben bij uitstel van de behandeling van de zaak."

De Raad stelt vast dat de verwerende partij de gevraagde documentatie op 14 mei 2013 om 15 uur per fax meedeelde aan de Raad, terwijl de zitting plaats had op 16 mei 2013.

Een kopie van de gevraagde geactualiseerde informatie werd door de griffie per fax op 15 mei 2013 overgemaakt aan de verzoekende partij. Daar de beschikbare termijn voor de verzoekende partij om kennis te nemen van de 48 pagina tellende documentatie en er op te reageren te kort is om de rechten van de verdediging te eerbiedigen wordt de behandeling van de zaak uitgesteld tot de zitting van 27 juni 2013.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De debatten worden heropend.

Artikel 2

De behandeling van de zaak wordt uitgesteld naar de zitting van 27 juni 2013 om 9.30 uur.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

G. de MOFFARTS